واژهنامه معماری ایران

آمود : A Mud

أنچه به بدنه بنا الحاق مىشود مثل انواع تزئينات داخلى.

ل.م.ص. ۹۱ (مص خم، آمودن) در كلمات مركب بمعنى آموده آيد : گوهر آمود، آموده:

ل-د ص ۱۸۰ آموده = آراسته ، متحلی

آوگون Avgun

انحنای پای گنبد که به طرف داخل متمایز میشود.

ل. م ص ٧٩. آوگون = آگون = نگون = واژگون

آهنگ Ahang

نوعی طاق که در بناهایی که در دوطرف دیوار ممتد دارد مناسبترین پوشش است مثل آهنگ طاق گهوارهای است در فرانسه به آن برسو (Bercu) گویند. ل.م. ص ۱۰۸، آهنگ = خمیدگی طاق و سقف و ایوان و مانند آن.

ل.د ص ، ۲۲۰ – خمیدگی طاق و سقف ایوان و مانند آن و آنرا به اصطلاح بنایان لنگر خواست.

افراز : Afraz

ارتفاع طاق یا چفد

ل.م.ص، ۳۱۸ افراز = فراز، پهلوی افراختن = افراشتن = بلندی فراز

ل.د.ص. ۳۰۷۰ بمعنی بالا و فراز : مقابل نشیب، بلندی و قله، بمعنی بالا باشد.

آزغ = اَزَج Azaq

معرب سُخ = پوشش منحنی شکل

ل.م.ص. ۲۱۸. ازغ = اژغ = از گ: آنچه از شاخههای درخت ببرند و ویرایش دهند، آنچه انگور ببرند.

ل.د.ص ۱۹۸۳. ازغ = اژغ = ازگ : آنچه از شاخههای درخت ببرند و ویرایش دهند.

استوان Owst Van

ستون یا مقطع گرد.

ل.م.ص ۲۶۲ استوان = ستوان = استوار، محكم، متين

ل.د. ص ۲۲۰۳ استوار محکم

اسپر Espar

ديوار غيرباربر = تيغه

ل.م.ص ۲۳۱. دیوار میان دو مجردی از بیرون سوء بدنه دیوار درسته از آجر و غیرآن که زیر طره باشد بر قسمت بیرونی ساختمان (Corniche)

اوزير = افزير Afzir = ozir

استخوان بندی با اسکلت بنا که امروز لغت «سازه» به غلط جانشین آن شده است مترادف این لغت در معماری غربی استراکچر است.

ایوارگاه Ivargah

بخشی از تاق مابین شکرگاه تا زاویه ۶۷/۵ درجه نسبت به افق

ل.م.ص. ۴۲۲ : ايوار: هنگام عصر، نزديک غروب آفتاب، شبگير

ل.د.ص. ۵۹۹ ایوار: هنگام عصر، نزدیک غروب

ايوار + گاه

ایوار در فرهنگهای با معانی و توصیفات متفاوت ولی مشترک اینگونه تعریف شده است :

۱- وقت عصر را گویند چنانکه شبگیر صبح را (جهانگیری) (فرهنگ رشیدی)

۲- وقت عصر قریب به غروب که نماز دیگرش گویند سفر و حرکت آن وقت را ایوار گویند و صبح و سحر را شبگیر و هردو لفظ مصطلح مسافران است چون قافله وقت پسین براه افتد گویند ایوار کرد و اگر وقت سحر به راه افتد گویند شبگیر کرد پس ایوار داخل کردن پاره از روز است به شب و شبگیر عکس آن در روز مستعمل است. (انندراج) (انجمن آرا)

۳- با ثانی مجهول بر وزن دیوار، وقت عصر باشد که نماز دیگرش نیز میگویند چنانکه شبگیر صبح را خوانند، - و راه رفتن وقت عصر را ایوار کردن ووقت صبح را شبگیر نمودن گویند (برهان قاطع)

۴- حاشیه برهان قاطع : در کرمان نیز Ivar به همین معنی استعمال میشود.

۵- این واژه در زبان کردی هنوز هم مستعمل است در فرهنگ مهاباد اثر گیو موکریانی اینگونه بیان شده است. نیورگه (همان ایوارگاه است) = بناهگاه

- در فرهنگ کردی (بخش یک – آ – ب) اثر م. اورنگ ذیل نیوّار (ایوار) مینویسد: نیوّار (هه ورامی) = به معنی پسین، ایوار (عصر) ایواره: لری. - در فرهنگ کردی فارسی «همه نبانه بوزین) ماموستاهه ژار ذیل نیوار و نیواره آن را به معنی عصر و تنگ غروب بیان کرده است ولی واژه نیوارگاه را نیاورده و

يحتمل در ذيل حرف و = ويره گا را آورده باشد.

۱- توگر شبگیر در توران نهی روی – به آنان کی رسی کابوار رانند (بندار رازی)

۲- شب روز از رفتن بی درنگ – ز شبگیر و ایوارش آید به تنگ (هاتفی)

۳- یکی از لشکریان او که از شبگیر و ایوار فرار و پیکار به تنگ آمده بود (حبیب اسیر ج ۱ ص ۳۵۲)

F- أوخ نرسيديم به شبگير و به ايوار — در سايه همسايه ديوار به ديوار (از مؤلف انجمن آرا)

درنتیجه تنها در زبان کردی این ترکیب به معنی جا و مکان و محل استعمال دارد و در سایر فرهنگهای پارسی به این معنی نیامده است.

ل دص ۹۷۶ خانه تابستانی – برواره – بالاخانه و حجره بالای حجره – بالاخانهای که بالای حجره باشد دیگری ساخته باشند و اطراف آن باز باشد. بالاخانه ۳-رف، طاق، طاقچه=پرواره.

بروار Barvar

شاهد مثال:

راهروهای دوطرف یک دهانه بزرگ

ل م ص ۵۱۴ بروار = بروار = فروار ۱- خانه تابستانی - خانه بادگیردار ۲- خانهای که بر بالای خانه

بَستو Bastu

نوعی چفد یا طاق مازهای که خیز آن بسیار زیاد است (بیضی ایستاده تند)

ل.م.ص ۵۳۱ بستو = بستوق = سفالين كوچك بستوغه = بستك = پشتك، مرطبان سفالين كوچك

ل دص ۴۱ ظرفی که در آن مربا و روغن و غیره درست کنند - خمچه کوچک باشد، کوزه دهان فراخ که در آن ماست زنند و پنیر ریزند.

بيز : Biz

نوعی چفد یا طاق مازهای (بیضوی)

ل م ص ۶۲۵ بیز در ترکیب به معنای بیزنده آید : خاک بیز – مشک بیز، ببزیدن = بیختن.

نهر Bahr

مقیاسی برای اندازههای کوچک مساوی ۳/۳ سانتیمتر

بشکم = بَشکَم = پیشگه = پیشگاه Beskam

(بیش آمدگی در نمای بنا)

ل.م.ص ۵۲۲ بشکم – بچکم – پشکم ۱- خانه تابستانی ۲- بارگاه ۳- ایوان، صفه ۴- خانهای که اطراف آن شبکه و بادگیر داشته باشد.] .دص ۲۰۱۸ ، خانه تابستانی – بارگاه – ایوان – صفه

تُلُندين Bolondin

= نعل درگاه = شفت

بُلند = تحميل شده

ل.م.ص ۵۷۴ بلندین = آستانه – چوب بالایین در خانه – چهارچوب در خانه – پیرامون در خانه

ل.د ص ۲۷۰ بلندين = آستانه – چوب بالايين در خانه

بندورغ Band-varq

تختههای آببند که عمل سد کردن یا منحرف کردن آن را انجام میدهند.

وَرغ = وَر = وَل - تخته بند

ل.م.ص ۵۸۸ – بندورغ = (بندمورغ) بندوسدی باشد که با چوب و علف و خاک و گل در پیش آب بندند تا آب بلند شود و به زراعت رود.

پیل پا = ستون Pil-Pa

ل.م ص ۹۵۶ نیلفا = ستونی که سقف بر آن قرار گیرد.

ل.م ص ۷۶۸ = ستونی که سقف بر آن قرار دارد.

پاراسته = پاراستی Pa-rasteh-Parasti

پائین[مدکی گنبد یا طاق از انتهای منحنی بصورت قائم تا پایه (فاصله پایه تا نقطه شروع منحنی کنبد یا طاق) (ساقه کنبد یا طاق) - ساقه طاق یا کنبد

. .

پا+راسته

۱- واژه یا به معنی پائین، تک – نه، اسفل، قسمت تحتانی چیزی چون بنا یا دیوار و هرچیز دیگر، بُن،بنیاد، تحت، مقابل، فوق (غیاث اللغات)

پُرگِرہ = پُرگر Pargereh

اجرای پوشش بصورت طوقه چینی در بالاترین قسمت پوسته خارجی گنبد (خود) رجوع شود به مجله اثر شماره ۲۰

ل.د.ص ۲۲۹ = طوق - طوق مرصع زرين

پالکانه = بالکانه = پنجره Palekaneh

ل-دص ۲۵ پالکانه = دری کوچک بود در دیوار که از او پنهان به بیرون نگرند – در مشبک کوچک را گویند اگر آهنین بود و اگر چوبین باشد پنجره. ل-م ص ۶۷۸ پالکانه = بالکانه ۱- پنجره ۲- بالکن و پیشآمدگی ساختمان

پنام = عايق - آفتابگير Panam

ل م ص ۸۱۳ – پارچهای چهارگوشه که در دو گوشه بند دوزند و زرتشتیان در وقت خواندن اوستا به روی خود بندند

۲– پوشیده، پنهان

ل-ص ص ۴۵۷ پارچه چهارگوشه که در دو گوشه آن بند دوزند و زرتشتیان خواندن اوستا به روی خود بندند.

بالانه Palaneh

اجرای چند لایه طاق سبک بصورت تیغهای بر روی هم

ل.م ص ۶۷۶. بنای یک طبقه از خشت بر روی آجر تیغه سقف

ل. د ص ۷۳ بنای یک طبقه از خشت بر روی آجر تیغه سقف

چیدن چند لایه آجر بر روی هم

۱- بروزن کاشانه، مخارجهای باشد که به بالای خانه سازند. (برهان قاطع)

۲- در اصطلاح بنائي يک طبقه از خشت بر روى آجر تيغه سقف (دهخدا)

شاهد :

عمارات حاجی و پالانههاش - همی برد و می کرد و یکسر خراب (سلمان ساوجی)

باتوپا Pa-Tu-pa

نوعی چفد

فرمول = پا + تو + پا پیوند بامعنای دیوار دیوار در دیوار = دیوار تو دیوار.

واژه پا در اساس باید شکافته شود تا معنی آشکار گردد، لذا آنچه ارتباط با معماری دارد در این زمینه اینگونه آمده است:

۱ - مقیاس طول برابر با یک قدم متوسط؛ گام، قدم، خطوه، در انگلیسی Foot گویند.

۲- قسمت سفلای چیزی، پابین، تک، ته، اسفل، زیرین، مقابل بالا، زیر، زیرین.

٣- اساس و پايه چيزي چون بنا يا ديوار و غيره، بن، بنياد، بيخ، اصل. (فرهنگ معين)

Padiav , bale

حوضخانه و وضوخانه= گودال باغچه = پاسیو در زبان فرانسه

ل.م ص ۶۵۱ یادیاو = بادیاب . شستن و پاکیزه ساختن چیزها بوسیله خواندن دعا

ل.د ص ٢٣ بادياو = پادياب، شستن و پاكيزه ساختن چيزها به وسيله خواندن دعا

بانىذ = Paniz

نوعی چفد بسیار کم خیز (بیضی خوابیده) = نان قندی

ل م ص ۶۸۴ بانیذ = فانیذ = شکر قلم، شکر برگ

ل د ص ۹۲ - پانیذ = شکرقلم، نوعی از حلوا

نوعی چفد یا طاق، باخیز کم

۱- در برهان قاطع اینگونه آمده است: با ذال نقطه دار برون فالیز، قند سفید باشد، و بعضی گویند پانیذ شکربرگ است و آن برگها باشد که از شکر سازند و شکر قلم همان را می گویند.

و نوعی از حلوا هم هست و فانیذ معرب آنست. (برهان قاطع)

۲- نوعی از حلوا : شاهد : أالندر سلابور هندوستان] شكر و انگبین و پانیذ و جوز هندی (حدود العالم)

شاهد : کیز، کوشک قند، بعد سد درک، اسکف این هه شهرها ئیند از حدود مکران و بیشترین پانیذها که اندر جهان ببرند از این شهرکها خیزد (حدود العالم)

پرور کردن Parvar

قرار گرفتن آجر در طاق ضربی

ل م ص ۷۶۳ = پروردن در ترکیب بجای پرورنده آید و نیز در ترکیب بجای پروریده آید.

بَرواز - بردي Parvaz Pardi

چوبهای نازکی که برای قاببندی در زیر سقف بکار میرود.

ل م ص ۷۵۹ پرواز = چوبهای کوتاه که نزدیک یکدیگر بالای تیرخانه بچینند و روی آن حصیر اندازند و خاک و گل ریزید.

يالار - تيرحمال Palar

ل م ص ۶۷۵ پالار = درخت و ستون بزرگ، ستون، استون، شمع، دیرک، تیرک = پادیر = پالار

ل – د ص ۷۱ پالار = درخت و ستون بزرگ، ستون، استون، شمع

تاژ - نوعی تاق - تاق چهاربخش Taz

ل د ص ۲۰۲ تاژ = خیمه = چادر - خانه کرباسی = سایبان

تيغه = ديوار غيرباربر = اسپر Tiqeh

ل. م ص ۱۱۸۱ دیوار یک لایی نازک به قطر یک آجر

ل د ص ۱۲۲۹ دیواری که از خشت خام یا آجر سازند و آنها را از پهنا پهلوی هم قرار داده محکم کنند. دیواری که ستبری آن ستبری یک خشت است. دیواری که قطر آن تنگترین بعد خشت یا آجر و امثال آن باشد.

توفال Tufal

تخته بسیار نازک و سبک که برای نماسازی زیرین سقف بکار میرود.

ل - م - ص ۱۱۶۸ تخته بسیار نازک و باریک که به سقف اطاق کوبند و سپس روی آنرا کاهگل گچ مالند.

ل – د ص ۱۱۲۶ چوبهای باریک و پهن که با میخهای آهنین کوچک آنها را بر روی تیرهای سقف اطاق بکوبند تا همه پوشش برابر و یکسان گردد و سپس آن را با گع اندید کرده سفید کنند.

تاوه Taveh

نوع پوشش بسیار کم خیز

تاوه ل ۰ م – ص ۱۰۱۳ تاوه = تابه ظرفی باشه که در آن خاگینه پزند و ماهی بریان کنند.

۲- خشت پخته ، أجر بزرگ.

ل-د ص ۲۴۷ تاوه = تابه ظرفی باشد که در آن خاگینه پزند و ماهی بریان کنند.

```
تيرگم = Tir – gom
```

نوعی اجرای طاق با تیرچوبی

ساختار = تير + گم

۱- واژه تیر پهلوی است Tir

۲- در اصطلاح چوب راست و دراز و کلفت که از تنه درختان محکم برند و روی سقف بناها اندازند را تیرگویند مانند تیرآهن امروزی. (فرهنگ معین)

جهازه Jahazeh

جهازه چاغ کردن = چیدن چند لایه آجر بر روی هم در پوشش طاقها

ساختار واژه = جهاز + ه جهاز واژهای عربی است و پیوندش با معانی پالانه کردن در روی طاقها.

واژه جهاز به معنای موارد ذیل آمده است:

۱- آنچه بر پشت شتر بود از پالان و هوید و جز آن (مهذب الاسماء)

۲- پالان شتر (منتهی الارب)

٣- اصل آن از ستوري گرفتهاند که پالان و بار او به شکم آید و برمد و روي صحرا گیرد.

و در مثل گویند : ضرب فی جهازنه با نفر فی جهازه : یعنی رمید و باز نیامد (منتهی الارب) (اقرب الموارد)

۴- کشتی، سفینه (فرهنگ معین)

۱- نستی، شفیته (فرهنت ۵-۵- کشتی بزرگ (آنندراج)

۶- رخت مرده و عروس و مسافر (منتهی الارب) (اقرب الموارد)

۷- مجموعه اعضایی که عمل معینی را انجام دهند، دستگاه – (فرهنگ معین)

۸- ساز، ساز و برگ، اسباب و لوازم خانه، مسافر، عروس (فرهنگ معین)

جناغی jenaqi

طاق یا چفد تیزهدار

ساختار = جناغ + ی = نسبت یعنی به شکل جناغ = پیوند آن بانوعی قوس

جناغ چیست؟

١- جُناغ : طاق پيش زين اسب، دامنه زين اسب، يون، تسمه ركاب.

۲- جَناغ : استخوانی به شکل ۷ در مرغ که توسط آن شرطبندی کنند، استخوانی که جلو سینه مرغ است (فرهنگ معین)

۳- _{درع}لم پزشکی استخوانی است که قفسه سینه را در خط وسط و جلو محدود میکند، و ۷ زوج دندههای حقیقی قفسه سینه از طرفین بوسیله غضروفشان غضروفهای دندمیی به آن مفصل میشوند، و در قسمت انتهایی آن نیز ۳ زوج دندههای کاذب بوسیله غضروفشان به غضروف دندمهای بالاتر مفصل میشوند. استخهانی است خنجری شکل و فرد و طویل که در قسمت قدامی و میانی قفسه سینه قرار دارد. (فرهنگ معین)

استخوانی است خنجری شکل و فرد و طویل نه در قسمت قدامی و میانی قفسه سینه قرار دارد. (فرهنت ممین) ۴- دامنه زین اسب باشد که به عربی یون خوانند (برهان قاطع)

۵- غاشیه زین که اکثراً از پوست پلنگ سازند. (دهخدا)

۶- تسمه رکاب (برهان قاطع)

٧- سه پایه که علما دستاویز بر او نهند (لغت فرس ص ۲۳۶) (حاشیه برهان قاطع معین)

جارسو Cahar – Su – car.Su

محل تقاطع دو. راسته در بازار

لم — ص ۱۲۶۵ ، چهارسو = چهارسوق — چهارراه میان بازار

ل – د ص ۳۲ = چهارسوق، چاربازار، محلی در بازار که به چار سمت راه دارد و هر سمت دارای بازار و دکاکین است.

چَپری capari

نعل درگاه بصورت مثلثی

ل – د ص ۱۰۸ منسوب به چَپَر = چاپاری – سریع و تند و فوری

چمانه Camaneh

نوعی چفد حاصل از تقاطع دو بیضی

لم – ص ۱۱۳۱۲ – کدویی که در آن شراب کننده، پیاله شراب

ل د ص ۲۹۰ – کدوی سبکی بود که در او شراب کنند از بهر خوردن.

چفت - چفد Caft-cafd-cefd

= خط منحنی = قوس .

ل م صد ۱۲۹۷ = چفته – جفت ۱ – چوب بندی است که تاک انگور و مانند آنرا بر بالای وی گذارند.

۱۱۰۰۰ - چنگ - چنگ ۱ - چوب بندی است ته تات انعور و شانده اور بر بادا

۲- عمارتی که از چوب و تخته سازند، تالار، گنبد اسمانی، سقف طاق مانند و خمیده
ل د – ص ۲۴۷ – تالار و سقفی خمیده مانند طاق و آنرا چفته نیز گفتهاند.

چپیله Capileh

= نوعی اجرای طاق

این واژه در اصل چَپلَه بوده است.

۱- چیله در لهجه قزوین به معنی هلالی در طاق باشد. (دهخدا)

چَمله Camaleh

= جفدی که شامل بخش کوچکی از دایره است.

چَم + له

واژه . چَم.

۱- خم و خمیده و راههای پرپیچ و خم باشد. (برهان قاطع) (از ناظم الاطباء)

۲- به معنی خم . (جهانگیری)

۳- به معنی خم و خمیده و راههای کج (انجمن آرا) (آنندراج)

۴- پیچ و خم (غیاث اللغات)

۵- به معنی سینه که عرب صدر گوید (برهان قاطع)

خاکی Xagi

پوشش بیضوی شکل (تخم مرغی)

ل - د ص ۸۹ خاگ = تخم پرنده = مرغانه

خَرِيشته Xarpost The

= پوشش شيېدار

ل م. ص ۱۱۴۰۶ - پشته بزرگ ۲ - خیمه ۳ - طاق ۴ - ایوان

خیمه پوش Xeymeh-pus

پوشش چهاربخش ، (از انواع پوشش طاق)

ل م. ص ۱۴۷۲ خیمه = منزلگاهی از پارچه کلفت که قابل حمل و نقل باشد – چادر

خوانچه پوش Kanceh-Pus

نوعی پوشش بین تویزهای باربر

ل م. ص ۱۴۵۰ خوانچه = سفره کوچک، خوان کوچک ۲- طبق چوبین کوچک که در آن شیرینی، میوه یا جهاز عروس گذارند.

خىز Xiz

نسبت ارتفاع چفد یا طاق به دهانه راخیز گویند.

ل م ص ۱۴۶۸ خیز = برخاستن – برجستن ۲ – بلندی طاق در ساختمان، ارتفاع

ل د ص ۱۰۰۴ بلندی طالق در ساختمانها

خود Kud

پوسته بیرونی گنبد

ل. م ص ۱۴۵۲ : کلاه خود، کلاه فلزی که سربازان بهنگام جنگ یا تشریفاتی نظامی بر سر گذارند.

دیرک Dirak

در چفدها و طاقهای بیضوی خط حدفاصل مابین مرکز دهانه (وسط دو کانون بیضی) تا بالاترین نقطه بیضی را دیرک گویند. ل م ص ۱۵۹۷ – تیر بسیار بزرگ – تیرک

ل د ص ۵۳۹ . ستون خیمه و جز آن – ستون خیمه – شمع تیرافراشته زیرچادر که حامل چادر است.

دمغازه Domqazeh

نوعی گوشهسازی ساده در طاق کلمبو.

مترادف آن در معماری غربی Pendentive (پاندانتیو) است.

ل م. ص ۱۵۶۰ دمغازه = دمغزه = دنب غزه = دنبالچه، بیخ دم، استخوان میان دم جانوران

ل د ص ۲۳۷ دمغازه = دمغزه = دنب غزه = دنبالچه، بیخ دم، استخوان میان دم جانوران

دَستک Dastak

چوبی که در نمای بنا در محل اتصال آن با پیش آمدگی بام کار گذاشته می شود.

رف Raf

تاقچهای که در قسمت بالای دیوار تعبیه میشود.

ل م . ص ۱۶۶۳ رف = طاقچهای که در دیوار اطاق با گج یا گل، تخته و غیره سازند و بروی آن چیزها گذارند.

ل د. ص ۵۳۰ – درون خانهها برای نهادن ظروف و لباس طاقی را خالی گذارند و این معروف است. طاق مانندی در دیوار درون خانه که در بالای طاقجه سازند و در آن نیز اسباب زینت و جز آن گذارند.

رواق Ravaq

صفههای سرپوشیده که جلوی اطاقها یا حجرههای عمدتاً اماکن مذهبی ایجاد میکنند.

ل. م ص ۱۶۸۰ – پیشگاه خانه – پیشخانه – ایوانی که در مرتبه دوم ساخته شود- سایبان

]. – د ص ۶۲ خانهای که به خرگاه ماند و یا سایبان – سقف مقدم خانه – سقفی که در مقدم خانه سازند – پیشخانه – پیشگاه خانه

رازیگر Razigar

= بنا

ل - د ص ۴۷ رازی منسوب به راز بمعنی بنا - بنائی

زمُو Zomu

ترکههای خشک شده ونازک درخت همراه چند پرده گِل که روی بام برای عایقکاری پوشش بکار میبرند.

ل - د ص ۴۶۶ سقف خانه باشد که آنرا از چوب و علف و گل پوشیده باشند.

۲- خاکی که در روی سقف خانه میریزند.

ساباط : Sabat

سرسایه یا سایبان، امروزه به گذر یا کوچه سرپوشیده هم میگویند.

ل م. ص ۱۷۸۱ - دالان، راهرو روپوشیده ۲- پوشش بالای راهگذر، سقفی که در زیر آن ممبر ورود به خانه و سرای باشد ۳- سایبان ل – د ص ۱۰ – پوشش رهگذر – بالانی که زیر آن راه بود – پوشش و سقف – پوشش بازار، سقف میان دو دیوار که در زیر آن راه بود.

ستاوند Satavand

فضای سریوشیده ستوندار که سه طرف آن باز باشد مثل ایوان جلوی کاخها و قصرها

م ص ۱۸۳۲ = ستن آوند ۱- صفه بلند که سقف آنرا به ستونها افراشته باشند.

۲- بالاخانهای که پیش آن مانند ایوان گشاده باشد.

ل د ص ۳۰۱ رواق و بالاخانه باشد که پیش آن مانند ایوان گشوده بود. بالاخانه که پیش آن گشاده باشد، صفه بلند و بزرگ – صفه را هم گفتهاند که سقف آنرا

بیک ستون برافراشته باشند. مخفف ستون آوند است یعنی آونگ یک ستون است یا آنکه نسبت به یک ستون دارد.

۱- رواق و بالاخانه باشد که پیش آن مانند ایوان گشوده بود (برهان قاطع)

۲- بالاخانه که پیش آن گشاده باشد چون ایوان (فرهنگ رشیدی)

شاهد : ستاوند ایوان کیخسروی – نگاریده چون خامه مانوی (فردوسی)

۳- صَّفه بلند و بزرگ (برهان قاطع) (رشیدی)

۴- صفه را هم گفتهاند که سقف آنرا به یک ستون برافراشته باشد (برهان قاطع) (رشیدی)

۵- مخفف ستون أوند است یعنی أونک یک ستون است یا آنکه نسبت به یک ستون دارد (فرهنگ رشیدی)

۶- چون صفهای باشد بالای ستونی برداشته (لغت فرس اسدی)

شاهد : جهان جای بقا نیست به آسانی بگذار - به ایوان چه بری رنج و به کاخ و بستاوند (طیّان مرغزی)

سَعَ Saq

پوشش یا چفد منحنی

ل م. ص ۱۸۸۶ سغ = اطاق و مانند آن - ۲ قسمت درونی فک اعلی - سوراخ - ثقبه

ل - د ص ۵۲۵ = پوشش و سقف خانه و گنبد و امثال آن - پوشش خانه - نوعی عمارت است دراز و خمیده مانند طاق که به عربی اُزج گویند.

سرو Soru

پیش آمدگی سقف در جلوی نما، مترادف غربی آن کُنسل است = شاخ - عمدتاً اگر پیش آمدگی از چوب باشد لفظ سرو بکار میرود.

ل - م ص ۱۸۷۶ سرو = شاخ جانوران (گاو – گوسفند، گاومیش و ...)

ل - د ص ۴۹۰ سرو = شاخ جانوران

سروک Sarvak

نوعی چفد تیزهدار (شبیه درخت سرو)

ساختار واژه سّرو + ک = کاف تشبیه: پسوند

این واژه پیوند اساسی با معنای اصطلاحی آن (نوعی قوس) تواند داشت:

۱- سرو Sru واژهای اوستایی است به معنی شاخ جانور.

۲- هرن گوید : در اوستا سروا (Srva) (چنگال، شاخ)، در پهلوی سروب و سروو (Surv-Surb) در بلوچی هسروین، سروم (Srum.Srunbe) (سم) و سرون

(Sruven) که سروین (Sruven) نوشته می شود و در پهلوی به معنی شاخ (سرو بین) است.

٣- در حاشيه برهان قاطع دكتر معين آمده است:

۴- مطلق شاخ را گویند خواه شاخ گاو باشد خواه شاخ گاومیش و شاخ گوسفند و امثال آن (برهان قاطع)

۵- مطلق شاخ حیوان و پاره شاخ حیوان و غیره که برای دفع نظر به گلوی اطفال آویزند (غیاث اللغات)

- و در برهان و غياث اللغات به معنى بياله شراب هم آمده است. (برهان قاطع) (غياث اللغات)

شکنج Sekeng

چین و چروکهایی که در گوشهسازی گنبد جهت تبدیل مربع به دایره یا تبدیل زمینه مربع نزدیک به مستطیل به بیضی ایجاد کنند (به مجله اثر شماره ۲۰ رجوع شود)

ل.م ص ۲۰۶۶ – شکنج = چین و چروک، پیچ و خم زلف

شکرگاه Sekar-gah

بخشی از طاق یا چفد که احتمال شکست آن میرود (زاویه ۲۲/۵ درجه از چفد نسبت به سطح افق) ل- د ص ۴۶۸ شکر = شکردن = شکستن

ساختار = شکر + گاه و یا شکارگاه

۱- اگر به معنی شکار باشد (اسم مرکب) : محل شکار، جای صید کردن، آنجا که صید فراوان باشد:

نخجیرگاه (فرهنگ معین)

نخجیرگاه و ناحیه که در آن صید میکنند و محل صید (ناظمالاطباء)

صیدگاه و نخیرگاه (دهخدا) و شکرگه...

طاق = تاق Taq

پوشش ، سطح محصور مابین دو دیوار باربر با حداقل چهارستون باربر. ل- د ص ۲۲ طاق = سقف محدب – آسمانه

طاق آهنگ = Tag-e-Ahang

فرمول = طاق + آهنگ

۱- واژهای پهلوی = ahang

۲- آهنگ خمیدگی طاق و سقف و ایوان و مانند آن را گویند (فرهنگ معین)

تاقبندی = طاقبندی Taq-Bandi

ساختن طاقچه روی طاقچه – نوعی گوشهسازی در زیرگنبد برای تبدیل زمینه مربع به دایره.

ل-د-ص ۳۱ – نقشی که بصورت طاق در دیواره سازند برای خوشنمایی

تاق رومی = طاق رومی (Taq-e-rumi) – Taq-e-Rumi

نوعی اجرای تاق = هره

ل − د طاق رومی : طاق بطور خشت، مقابل طاق ضربی که قطر آن قطر خشت است. در اصطلاح بنایان سقفی است محدب هماند گنبد.

طاق ضربی = Taq-e-Zarbi

نوعي اجراي طاق

۱- عربی، فارسی، صفت نسبی

۲- در علم معماری سنتی قسمتی طاق که از آجرهای به هم پیوسته از پهنا زنند، بطوریکه قطر طاق قطر اقصر (کوتاهتر) آجر است (فرهنگ معین)

طاق چهاربخش Taq-e-Cahar baxs

ساختار واژه طاق + چهار + بخش

در برابر این ترکیب مادر معماری سنتی چارطاق داریم به کاربردهای گوناگون :

۱- نوعی از خیمه چهارگوشه که آنرا در عراق شروانی و در هند راوتی گویند. (برهان قاطع)

٢- خيمه مطبخ (برهان قاطع)

شاهد : فلک بر زمین چارطاق افکنش – زمین بر فلک پنج نوبت زنش (نظامی)

٣- مزن پنج نوبت در اين چارطاق (نظامي) (به نقل از حاشيه برهان چاپ دكتر معين)

^۴- اطاقی که در بالای سراها بر چهارستون بنا کنند (حاشیه برهان قاطع)

۵- و چارطاقی : بنای مربعی میانه نه بزرگ نه کوچک که بر سر گور مردگان سازند (دهخدا)

طَنبی Tanabi

اتاقهای بزرگی را که اطراف آن بسته باشد (مثل سرسرا) طنبی گویند

۱- طنابی، ایوانی که توی ایوان کلان باشد (فرهنگ آنندراج)

٢- بادغر (صحاح الفرس)

٣- باد غره (صحاح الفرس)

۱- باد عره رصحاح اسر

شواهد

۱- ز اطلس فلکم پرده در طنبیست - زبان خموی ولیکن دهان پر از عربیست (دیوان البسه نظام فارسی)

۲- به رختخانه قاری خرام و زینت بین – که متکای مهش کرد بالش طنبیست (دیوان البتسه نظام فارسی)

۳- و گلشن سرای ترکان را دوطبقه کرد و طنبی عالی (یعنی ایوانی عالی) بر دست صفه بزرگ ساز داد (تاریخ جدید یزد)

۴- و در باغچه طنبی و بادگیری بساخت و حوض وسیع راست کرد (تاریخ جدید یزد) ۵- و چاه خاته و زیرزمین که آب به آن جاریست و طنبی عالی منقش و دورشاه نشین مقابل او کاشی تراشیده و جامهای الوان و بر کنار طنبی توحیدی عربی از

گفته مولانا مشارالیه نوشته (تاریخ جدید یزد)

۶- و هم متقارب این خانه خانه دیگر ساخته و سرابستان و حیاضی و طنبی و آب برسو باد و در آن جاریست (تاریخ جدید یزد)

غورہ کِل qureh-gel

نوعی ملات گل برای عایق کاری بام

غوره + گِل

واژه غوره :

۱- واژه غورگان داریم به معنی جای فرورفتن آب، محل غور (دهخدا)

۲- غورهزار : جایی که در آن غوره باشد (دهخدا)

(براین اساس غوره گِل باید گِلی مخصوص باشد که یکبار بکار گرفته شود جهت معماری)

ادامه ۳ – واژه غور :

- أب به زمين فروبردن (تاج المصادر بيهقى)

– آمدن به زمین پست (اقرب الموارد)

- جریان آب زمین و فرورفتن در آن (اقربالموارد)

فَرُسب Farasab

فَرُسب = هرس : تيراصلي، تيرهاي قوي و بزرگي كه روي يالار قرار مي گيرند.

ل م - ص ۲۵۱۶ فرسب = هرس = افرسب : چوب بزرگی که بام خانه را بدان پوشند شاه تیر

ل - د ص ۱۶۴ : فرسب = فرسب : شاه تير - درخت ستبر بود كه بدو بام را بيوشانند = يالار

فَدره Fadreh

حصری مقاوم از نی کلفت مخصوص پوشش بام

ل م ص ۲۴۹۲ بوریایی که از برگ خرما و غیره بافند و بر بالای چوبها و پروارهای سقف اطاقها اندازند و گل و خاک بر بالای آن ریزند.

قمی پوش qomi-pus

نوعی تاق با خیز بسیار کم

قمي + پوش

١- نخست واژه پوش و موارد پوشانيدن آشكار گردد، سپس تركيب آنرا تفسير ميكنيم:

۲- پوش: به معنی جامه و لباس و همچنین در کلمات مرکب گاه به معنی پوشنده و گاه به معنی پوشیده آمده است مثل : آهن پوش – تخته پوش – حصیرپوش

 سفالپوش – نی پوش رومی پوش – تیرپوش و ... ۳- به معنی چادر و خیمه : خرگاه، سراپرده، پوش سلطنتی، چادر سلطنتی

۴- پوشانیدن : سقف ساختن برای جائی، مسقف کردن خانه و جز آن، سقف زدن، سقف ساختن خانه را با تیر و نی وگل و شفته و گالی و شالی و سفال و آهن

و حصير و ني وامثال آن. (دهخدا)

۵- به واژه پوش در کنه پوش مراجعه فرمائید.

كمند Kamand

از اصطلاحات مربوط به چفد بیضی (نصف محیط بیضی کمند خوانده میشود)

ل م ص ۳۰۷۶ ریسمانی محکم که هنگام جنگ آنرا بر گردن و کمر دشمن اندازند و وی را به بند درآورند.

ل د ص ۲۰۱ . ریسمانی محکم که هنگام جنگ آنرا بر گردن و کمر دشمن اندازن و وی را به بند درآورند.

كفته : kafteh

یک نوع چفد با پوشش کم خیز و خوابیده. ل م ص ٣٠٠٢ از هم باز شده – كوفته، كوبيده ل د ص ۱۳. از هم بازشده - کوفته - کوبیده

كليل : kalil

از انواع چفدها، با پوششهای کمخیز (چفد تزئینی)

ل م ص ۳۰۵۱: کلیلی = کند - سست

ا. - د ص ۱۳۴ کلیل = کند از زبان و شمشیر و بینایی

کلاله Kolaleh

قسمت بالای چفد کلیل را کلاله گویند

ل م ص ۱ ۳۰۱۹ - موی پیچیده، مجعد ۲- کاکل، دسته گل

ل د ص ۵۶ موی پیچیده ، مجعد ۲ – کاکل

کلوک Kaluk

اندازهای در آجر مساوی یک هشتم آجر = نصف چارکه (چارک)

ل - د ص ۱۱۳ کلوک: در اصطلاح بنایان نیمه چارکه - ثمن آجر - یک هشتم آجر

کُلیا Kolpa

به پیش آمدگی جلوی نمای ساختمان کُلپا می گویند (کلپا استفاده بالکن را دارد)

۱- این واژه باتوجه به توصیف بیان شده از آن (در تعارف معماری سنتی) پیوند اساسی با واژه کَلپَک دارد و اینکه در باره کَلیّک :

- به معنی خانه کوچکی که بر کنار کشتها سازند از جهت محافظت خرمن از باد و باران و ظاهراً مخفف کلبه است و پس به بای تازی باشد. اما محاوره همان

اول است.

- خرمن بان را نيز گويند (أنندراج)

کُلکُن Kalkan

وقتی تیزه تاق سربر می کند کلک: شده است.

۱- واژه کلکن خود به تنهایی نام گیاهی است که در تذکرهالاولیاج ۲ ص ۳۲۶ و ۳۲۸ آمده است.

٢- اما اگر أن را اسم مركب قرار دهيم كُل + كُن (از كندن)

کل: (بدون تشدید)

١- كچل را گويند يعني كسيكه سر او معني نداشته باشد (با معناي اصطلاحي پيوند دارد) انجمن آراي ناصري (أنندراج)

۲- شاخ (انجمن أراى ناصرى) و (أنندراج) (پيوند دارد)

٣- منحني، كچ، خميده و حق أنست كه كُل و كُله به معنى كج و كوتاه أمده و أنرا به ضم (كاف) نيز استعمال كردهاند (انجمن أراى ناصرى) (أنندراج)

۴- كوتاه، قصير (ناظهالاطبا)

۵- چال، گودال (دهخدا)

كُلنبوه - كلمبو Kolonbub-kolombu

نوعي طاق

١- كُلنبه : كلوچهاي كه درون آنرا از حلوا و مغز بادام پرساخته باشند (برهان قاطع)

- و به معنى گلوله هم آمده است. خواه گلوله حلوا باشد. واه گلوله سنگ (برهان قاطع) ۲- در فارسی kolombi و Kolomi • کپه، توده، جمع شده) درخراسان کلنبه چیزهای به یکدیگر چسبیده: گرد شده را گویند (فرهنگ نظام (حاشیه برهان قاطع)

در زبان کردی Kulmek,kolom (قبضه، ضربت مشت) ژایا ص ۳۴۰)

(حاشيه برهان قاطع)

٣- كلوچه باشد ک درون أن را از مغز بادام و امثال أن پر کرده باشند (أنندراج)

۴- به معنی گلوله و کنایه از چیز ناتراشیده وناملایم و نامناسب (انندراج)

۵- مطلق گلوله خواه سنگی یاجز آن (ناظمالاطبا)

كلمبو يا كُلمبه

۱- نوعی نان شیرینی و در تداول مردم خراسان (دهخدا)

۲- و درهمه معانی کلنبه آمده است.

اما از معانی بیان شده می توان معنی گلوله سنگ را و یا جمع کردن ساختار طاق همانند یک گلوله مدنظر داشت و دیگر اینکه کلُن + انبوه اگر ترکیب را بگیریم که در تلفظ کلنبوه شده است باز هم به معنی انبوه و جمع شدن گلوله سنگ و خشت را در طاق میرساند.

```
کُنه پوش = کانه پوش Koneh-pus Kanch-Pus
```

تورفتگی بالای سردرها که بصورت نیم گنبد یا نصف کلنبوه است.

ل م. ص ۳۱۰۵. پوشش بالای در خانه – سایبان بالای در

ل د ص ۲۷۶. پوشش بالای در خانه – سایبان بالای در

کنه + پوش

۱- واژه پوش : در فرهنگ معین در باب این واژه این گونه آمده است: قسمتی از گل که برای حفظ قسمتهای دیگر است (فرهنگ معین)

۲- معادل فرانسوی آن Enveloppe است که به معنی پوشش – اضافه – ظرف، صورت ظاهر، پوشیدگی میباشد (فرهنگ فرانسه به فارسی نفیسی) واژه کنه (کُنّه – کَنّه)

١- عربي، سايبان (برهان قاطع) (أنندراج) (ناظمالاطباء)

۲- پیچه، یعنی پوش بالای در خانه یا سایبان بالای در (منتهی الارب) (آنندراج) (ناظمالاطباء) و (اقرب الموارد)

٣- خانه خرده اندرون خانه (منتهىالارب) (آنندراج) (ناظمالاطبائ) (اقرب الموارد)

کیز Kiz

تورفتگی یای دیوار برای نشستن طاق بر روی آن

۱- در فرهنگها اینگونه توصیف شده است:

- نمد را گویند (فرهنگ جهانگیری)

به معنی نمد باشد و آن را از پشم میمالند و به عربی لبد گویند (برهان قاطع)

و علاوه بر آن در آن درج شاهدی برای آن آورده است که از ذکر آن خودداری میورزیم ولی در معنای کیز در بیت ذکر شده دریافت می شود که در معماری به

معنای «جاپای در دیوار» برای شروع طاقرنی دو انگاره را به ما میدهد یکی اینکه بر آن مینشستند، دو دیگر بر آن میایستادند برای کار کردن.

پس در پایان می توان گفت که رازان آن را به وام گرفتهاند برای کاربردی ویژه در دانش "معماری".

گنبدرَک = رَک Conbad-e-Rok

= نوعی گنبد به شکل هرم یا مخروط

گنبد + رک

۱- واژه گنبد آشکار است آنچه نیاز به توضیح دارد واژه رّک است.

واژه رک

۱- رسته و صف کشیده (برهان قاطع) (ناظمالاطباء)

۲- راسته و صف کشیده چه اگر گویند فلان چند رک شد یعنی چند صف شد (لغت محلی شوشتر)

۳- دهخدا گوید در معنی صف و راسته مصحف رگ است به معنی رّج ورده (دهخدا)

۴- واژهای عربی با تلف رک – به منی جَزوی را بر جزو آن چیز افکندن : رککت الشینی بعضه علی بعض ای طرحته (منتهی|لارب) (ناظم|لاطیاه) (اقرب الموارد)

۵- چیزی بر چیز افکندن (تاج المصادر بیهقی)

۶- جزوی را بر جزو آن چیز افکندن (آنندراج)

٧- اگر رک باشد هر طبقه آجر یا خشت در بنا - رج. (دهخدا)

گلجام Goljam

شیشههای کوچک و رنگین که در داخل گیج کار میگذارند و آنرا در بالاترین قسمت طاق تمبیه میکنند که نوررسانی به داخل بنا را تأمین کند. ل م ص ۳۳۶۴ شیشههای رنگی که در خانه و حمام و تا بدانها تمبیه کنند، آئینه جامی

ل د ص ۳۶۱: شیشههای رنگین که در عمارت خانه و حمام و در تابدانها تعبیه کنند و آنرا آئینه جامی نیز می گویند.

گریوار = گریو = ساقه گنبد Gerivar-Geriv رجوع شود به مجله اثر شماره ۲۰

رجوع شود به مجله ابر سماره ۱۰

ل م ص ۳۲۹۶ گريوار = گريو = گردن

ل – د ص ۲۷۷ – گریواره مرکب از گری [گردن] + واره (پسومند نسبت و اتصاف) = گردن + واره

گهوارهای (طاق گهوارهای) (Taq-e(Gahvarehiy

نوعي طاق = طاق آهنگ

ل م. ص ۳۴۹۷ = گهوارهپوش، پوششی که به شکل گهواره برند و دوزند

ل د ص ۶۲۰ = گهوارهپوش ، پوششی که به شکل گهواره برند و دوزند

گول - Gavel

نوعی تنبوشه = تنبوشههای بزرگی که برای جلوگیری از ریزش قنات به کار میرفت.

ل م ص ۳۴۷۱ - حوض ۲- استخر – تالاب ۳- دریاچه

ل د ص ۵۷۲ آبگیری که اندک آب در آن ایستاده باشد

لايه Lapeh

چوبهای نازکی که برای پوشش زیرین سقف بکار می برند.

ل م ص ٣٥١٩ = قطعه بريده از چوب و الوار

ل د - ص ۱۲ اصطلاح نجاری، لایه کردن = بریدن تیر از میان به درازا

لَته يوش Lateh–Pus

تختههای کوچک نازکی که روی شیروانی قرار میگیرد و بجای سفال بکار میرود.

ل. م ص ۳۰۶۶. تختههای مستطیلی که در بعضی نقاط گیلان و مازندران بجای سفال پشت بام بکارمی وند.

مازەدار Mazeh-Dar

نوعی چفد، بیضی، چفدی که نیزه ندارد.

ل م ص ۳۶۹۶ مازه = مازو – برجستگیهای کروی شکلی که بر روی جوانههای درخت بلوط ایجاد میشود.

نَهَنين : Nahanban

خورشیدی وسط کاربندی = شمسه

ل م ص ۴۸۷۲ = نهنبن : سرپوش دیگ و مانند آن ۲- طبق تنور و مانند آن، سرتنور

ل د ص ۹۶۳ = نهنبن : سرپوش دیگ و مانند آن ۲- طبق تنور و مانند آن، سرتنور

نعل درگاه Naldargah

تیر یا چفد بالای در، درگاه، پنچره و غیره

فرمول: نعل + درگاه = ترکیب اضافی

۱- درباب این ترکیب با حذف پسوند «گاه» در آنندراج اینگونه آمده است : نعلِ در، سکه آهنی که بر در زنند و حلقه بدان پیوسته شود.

شاهد – کارهای محکم میان بهر گشایش بستهاند – از تمنای گشودن نعل در اتش است (تأثیر) (فرهنگ آنندراج)

واریخته : Varixteh

پوشش شیبدار یک طرفه

ل م ص ۴۹۴۳ جایی که شیب آن از یک سوست نه از چند سو، شیروانی واریخته

```
واشدگاه Vasod-gah
```

فرمول ساختار = پیشوند وا+ فعل شدن + پسوندگاه

میدانچه کوچک در محل تلاقی دوراه

درباره واژه واشدن در فرهنگها اینگونه آوردهاند :

۱- واشدگی : حاصل مصدر یعنی عمل واشدن و باز شدن (دهخدا)

۲- واشدن : مصدر مرکب- به معنی بازشدن و مفتوح و گشاد شدن – از هم باز شدن

پراکنده شدن و روشن شدن (ناظمالاطبا)

جداشدن (غياث اللغات) (أنندراج) (ناظم الاطباء)

منفصل گشتن : (ناظمالاطباء)

٣- واشدني ک صفت لياقت، قابل باز شدن، جداشدني (دهخدا)

۴- واشده : بازشده، شكفته، جدا شده از ... (دهخدا)

وركده Varkad

ور+کد = غرفه

۱- واژمور به لغت زند و پازند سینه راگویند که عربان صدر خوانند (برهان قاطع)

۲- در زبان پهلوی var به معنی سینه، کمر آمده است، علاوه بر آن ور، vart در پهلوی به معنی گرد، دایرهوار هم آمده است (فرهنگ پهلوی)

٣- وَر به معنى سبق و تخته اطفال كه معلمان بدان تعليم دهند چنانكه فلاني چيز وَر ميدهد يعني تعليم ميدهد و درس مي گويد (أنندراج) (برهان قاطع) ۴- سبق و تخته درس کودکان، تختهای که در مکتبهای قدیم معلمان روی آن به شاگردان تعلیم میدادند.

سبق (فرهنگ دکتر معین)

کد: kad

۱- در زبان پهلوی katak به معنی خانه میباشد.

۲- خانه، بیت.

۳- پیشوندی که بر سر اسما درآید و معنی خانه و محل و ده دهد مثل کدخدا (خداوند خانه) و با پسوندی که به آخر اسماء پیوندد و معنی محل وجای و مقام دهد: بتكده (سكده)

ترکیب ورکد: باتوجه به معنی سینه و کمر می توان گفت که سینه و کمر خانه را مراد است.

```
مَج haj
```

عمود، عمود کردن = وقتی دو تا بند بیضی با هم زاویه قائمه تشکیل دهند هج نام دارند.

ل م ص ۵۱۰۳ راست و افراخته – مستقیم، قائم – منصوب.

هشت و گیر Hast-O-gir

= نوعی آجر چینی بصورت قفل و بست

هشت و گیر

۱- واژه (هشت) در این ترکیب منظور فعل هِشتن است که پاگیر و معنای اصطلاحی پیوند اساسی دارد.

- گذاشتن – رها کردن (برهان قاطع)

- نهادن روی چیزی پابرجایی قرار دادن (دهخدا)

باقی گذاشتن به جای گذاشتن پس از آن (دهخدا)

واگذاشتن، ول کردن، (دهخدا)

۲- و اما اصطلاح هشت و گیر در توصیف دهخدا ذیل هشت گیر اینگونه مینگارد :

: هشتگیر (اسم مصدر مرکب) مرکب از هِشت – مرخم هشتن – وگیر – ریشه فعل گرفتن

در اصطلاح بنایان این است که ردیفی را برجسته و ردیفی را فرورفته میچینند تا دیواری دیگر چون بدان متصل گردد نیک پیوندد (دهخدا)

هورنو Hurnu

نورگیری بالای سقف

هور + نو (ر)

۱- این واژه در اصل هور + نور بوده است که به جهت مسائل زبانشناسی در تخفیف واکهای آخر کلمه و حذف آن تبدیل به هورنو شده است. مثل تمبر = تمر

خوانده میشود که فنوتیک مخرج حروف اقتضای حذف را دارند و تلفظ هورنور ثقیل و گرایش شدیدی به حذف (را) دارد.

۲- واژه هور :

- نامی است از نامهای آفتاب عالمتاب (برهان قاطع)

- در زبان کردی و اوستایی به آن خور گویند.

- خور، خورشید، شمس (دهخدا)

۳- و این ترکیب دقیقاً به معنای اصطلاحی آن میباشد یعنی محلی که نور خورشید از آن داخل محوطه و یا اطاق و سالن و اصطبل و … می گردد که هنوز از این نوع هورنوها در مناطق ایران زیاد ساخته میشود و بویژه در بین معماری روستانیان